

ပြုံးသော

ဒေါသ၏ သားကောင်
အရက်၏ ကျေးကျွန်

လျှို့ဝှက်သည်းဖို ဝတ္ထုတို
ဒေါသ၏ သားကောင်အရက်၏ ကျေးကျွန်

မိုးရိပ် မိုးသားများကြောင့် ကောင်းကင်ပြင် တစ်ခုလုံး မှောင်မည်း အုပ်ဆိုင်းလျက် ရှိနေသည်။ အနောက်တောင်ဆီမှ ကျရောက်လာသော ထစ်ချွန်း မိုးကြောင့် မိုးစက်ကလေးတွေ တဖွဲဖွဲ ကျရောက် လာခဲ့သည်။ မိုးကြို ဖားကလေးများ ၏ သံပြိုင် ဟစ်ကြွေးနေသည့် အသံများအား ကြားနေရသည်။ ကျွန်တော်နှင့် ချိုကြီး၊ အေးထွန်း ကေကြီးတို့ သည် သစ်လုံးများ ခုတ်ဖြတ်လှဲရာမှ ရပ်နား လိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် တောထဲတွင် ယာယီ ဆောက် လုပ်ထားသော တဲအတွင်းသို့ ပြန်လာကြသည်။ ။ တဲထဲသို့ ရောက်သည် နှင့် ချိုကြီးက စကားစလိုက်သည်။ ။

"ကိုမြင့်မောင်ရေ... ရာသီဥတုကတော့ ကျွန်တော်တို့ ဘက်ကို ပါနေပြီဗျာ... တစ်ခွက် တစ်ဖလားတော့ ချလိုက်ချင် ပါသေးတယ်ဗျာ"

ချိုကြီးက စပ်ဖိုးဖိုး မျက်နှာဖြင့် ကျွန်တော့် မျက်နှာကိုကြည့်ကာ ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

"မင်းကတော့ လုပ်တော့မယ်။ မင်းတို့ သောက်ချင်တယ် ဆိုတာ တော့ ဟုတ်ပါပြီ၊ အခုတဲထဲမှာ လက်ကျန်တောင် မရှိတော့ဘူး... သွားဝယ်ဖို့ ဆိုတာကလည်း ခရီးက နီးတာ မဟုတ်ဘူး "

"ကိုမြင့်မောင် ကလည်း ဗျာ... ဒါများ အထူးအဆန်း လုပ်နေပြန်ပြီ။

အရင်ကလည်း လိုအပ်တာရှိရင် ကေကြီးပဲ သွားနေတာ မဟုတ်လား...
အခုလည်း ကေကြီးကို ခိုင်းလိုက်ရင် ရပါတယ်"

ချိုကြီး၏ စကားအဆုံးတွင် ကေကြီးက ထောက်ခံသည့် သဘောဖြင့်
ဝင်ရောက် ပြောလိုက်ပြန်သည်။ ။

"ဟုတ်သားပဲ ကိုမြင့်မောင်ရယ်၊ စက်ဘီးလည်း ရှိနေတာပဲ၊ ကျွန်
တော်သွားရင် အလွန်ဆုံး တစ်နာရီခွဲထက် ပိုမကြာပါဘူးဗျာ..."

"မင်းတို့ ကတော့ အလုပ်နဲ့ ဆို မသွက်ရှိရမယ်၊ အရက်နဲ့ ဆို အရမ်း
ကို သွက်တာပဲ မဟုတ်လား"

"မဟုတ်ရပါဘူး ကိုမြင့်မောင်ရယ်၊ ကျွန်တော်က အားလုံးပြေလည်
စေချင်တဲ့ သဘောပါ"

ကျွန်တော်က ကေကြီး၏ စကားကြောင့် ဟက်ဟက် ပက်ပက် ရယ်
မောရင်း...

"အင်း...ဟုတ်ပါပြီ၊ ဟုတ်ပါပြီ၊ ဒါဆိုရင် ခရီးကလည်း နီးတာ မဟု
တ်တော့ ဒီတဲထဲမှာ စားဖို့ သောက်ဖို့ လည်း လုံလောက်အောင် ဝယ်လာ၊
အရက်ကတော့ သုံးလုံးလောက်တော့ ဝယ်လာခဲ့ပေါ့ကွာ"

အရက်သုံးလုံး ဝယ်လာဟု ပြောလိုက်သော ကျွန်တော်၏
စကားသံကြောင့် ကေကြီးသည် သဘောကျစွာဖြင့် ပြုံးပြီး ကျွန်တော်
အား ကြည့်နေသည်။ ။

"အရက်သုံးလုံး ဝယ်ခိုင်းလိုက်တာ တစ်ခါတည်း သောက်ဖို့ တော့ မ
ဟုတ်ဘူး နော်၊ မင်းတို့ စည်းကမ်းနဲ့ တော့ သောက်ရမယ်"

ကျွန်တော်၏ စကားကြောင့် ကေကြီးသည် မျက်နှာကိုမဲ့ကာ ခေါင်း
ကို ကုတ်လိုက်သည်။ ။

ကျွန်တော်က ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် ကေကြီးအား သော့ခတ်ထားသော ကျွန်းသေတ္တာ ကလေးထဲမှ ငွေခြောက်ထောင်အား သော့ဖွင့်ယူရင်း လှမ်းပေးလိုက်သည်။ ။ ကေကြီးလည်း တဲထဲမှ စက်ဘီးအား ယူကာ ထွက်ခွာ သွားခဲ့သည်။ ။

"ကေကြီးကို အခုခိုင်းသာ ခိုင်းရတယ်၊ သိပ်စိတ်မချ ချင်ဘူးကွာ"

"ဟ... ကိုမြင့်မောင်ရ၊ ဘာစိတ်မချစရာ ရှိလို့ လဲ၊ အစကလည်း ဘာ ဝယ်ဝယ် သူ့ကိုပဲ ခိုင်းနေကျ မဟုတ်လား"

ကျွန်တော်က အေးထွန်း စကားကြောင့် မျက်နှာကိုမဲ့ကာ သက်ပြင်း တစ်ချက် ချလိုက်ရင်း...

"အေးထွန်းရာ...မင်းက ခပ်တုန်းတုန်း ကောင်ပဲ၊ အစက လိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းကို အဝယ်လွှတ်တယ် ဆိုပေမဲ့ ပူအိုက်တဲ့ ရာသီလေ၊ ခုဟာက မင်းစဉ်းစားကြည့်လေ၊ မိုးနဲ့ လေနဲ့ ချမ်းအေးတဲ့ ရာသီ၊ အရက်ဆိုင်ကို ရောက်လို့ အရက်ကိုဝယ်ပြီး ပြန်လာရင် တော်သေးတာပေါ့ကွာ၊ ရွာက အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေတွေနဲ့ တွေ့လို့ ဝင်သောက်နေမှ ဖြင့်.."

ကျွန်တော် စကားပြော မဆုံးမီမှာ ပင် အေးထွန်းက ဝင်ရောက် ပြောလိုက်သည်။ ။

"ဪ... လက်စသတ်တော့ ကိုမြင့်မောင်က ဒီအတွက် ပူနေတာကိုး၊ အင်း... ပူလည်း ပူချင်စရာ... ဒီကောင်ကလည်း ဒီကောင်ပဲ၊ အရက်ဝင်သွားပြီ ဆိုလျှင် လေကြောက ခပ်ရှည်ရှည်ရယ်၊ လွှတ်လိုက်ပြီးမှ တော့ ဘာမှ ပူမနေနဲ့ တော့ ကိုမြင့်မောင်ရေ"

ကျွန်တော်နှင့် ချိုကြီး၊ အေးထွန်းတို့ သည် တဲထဲမှာ နေရင်း ကေကြီး အလာကို လည်တဆန့်ဆန့်ဖြင့် မျှော်နေမိသည်။ ။ မိုးကလည်း မည်သည့်

အပြီးကြောင့် လည်း မသိ။ သည်းသည်း မည်းမည်းကို ရွာချနေသည် ။
မိုးလေကြီး၍ လား သို့တည်းမဟုတ် အရက်ဝိုင်းထဲတွင် ဝင်မိ၍
ကြန့်ကြာ နေသည် လား ဆိုသည် ကို မပြောတတ်တော့။ အချိန်က အ
တော်ပင် နှောင်းခဲ့လေပြီ။ ယခုအချိန်အထိ အရိပ်အယောင်ပင်လျင် မမြ
င်ရသေး၊ ကျွန်တော်လည်း စောင့်ဆိုင်း နေရင်း စိတ်မရှည် တော့သဖြင့်
ထမင်းစားရန် ပြောလိုက် မိတော့သည် ။

"ကဲ... ချိုကြီး ငါတော့ စောင့်မနေ နိုင်တော့ဘူး၊ ထမင်း စားတော့မ
ယ်၊ မင်းတို့ လည်း ငါနဲ့ တစ်ခါတည်း ဝင်စားချင်စား၊ မစားချင်လည်း
စောင့်နေတော့၊ ငါတော့ စားတော့မယ်၊ ပြင်တော့ကွာ"

ကျွန်တော်၏ စကားကြောင့် အေးထွန်းသည် ဒေါသလေသံဖြင့်...

"တောက်... ခွေးမသား၊ လာမှ သိမယ် မိုးအေးလို့ သောက်ချင်လို့ ဝ
ယ်ခိုင်း လိုက်ကာမှ အခုချိန်ထိကို မရောက်လာ နိုင်သေးဘူး။ ကဲ... ကျွန်
တော်လည်း စားလိုက်တော့မယ်"

"ဒါဆိုလည်း ထမင်းမစားခင် ရေနွေး တစ်အိုးတော့ တည်ထားလိုက်
ကွာ"

ကျွန်တော်က အေးထွန်းအား ရေနွေး တစ်အိုး တည်ခိုင်းလိုက်သည်
။ အေးထွန်းလည်း ကျွန်တော် ပြောလိုက်သော စကားကြောင့် မီးဖိုဘေး
တွင် အလုပ်ရှုပ်နေသည် ။ အားကုန်ပြေးလွှား လာသောမိုးက ယခုတော့
သူမဟုတ်သလို ရပ်နား သွားခဲ့ပြန်သည် ။ ကျွန်တော်လည်း ရေနွေးအ
ကျက်ကို စောင့်ဆိုင်းရင်း ညောင်းညာသဖြင့် တဲရှေ့သို့ ထွက်လာခဲ့မိပါ
သည် ။

"ချိုးကြီးနဲ့ အေးထွန်းရေ... ဟိုမှာ မင်းတို့ ရဲ့ ပေါ်တော်မူကြီးတော့
လာပါပြီကွာ..."

"လာပါစေ ကိုမြင့်မောင်... လာပါစေ၊ ဒီကောင် ရောက်လာမှ ကျွန်တော်နဲ့ စတွေ့မယ်"

အေးထွန်းသည် မီးဖိုဘေးတွင် ထင်းထိုးရင်းမှ ကျွန်တော့်အား လှမ်းပြောလိုက်သည် ။ ချိုကြီးကတော့ ထမင်းဝိုင်းပြင်ရင်း တဲပြင်ဘက်သို့ ထွက်လာပါသည် ။ မကြာမီ တဲရှေ့ ကျွန်တော့် အနီးသို့ ကေကြီး ရောက်လာခဲ့ သည် ။ ကေကြီးသည် စက်ဘီးနောက်ခံမှ ကြိုးဖြင့် ချည်နှောင်ထားသော ပီနန်အိတ်အား ဖြည့်၍ စက်ဘီးပေါ်မှ ချလိုက်သည် ။ ချိုကြီးက မည်သည့် စကားမှ မပြောသေးဘဲ အလိုက်သင့် လှမ်းယူလိုက်သည် ။ ကျွန်တော်ကတော့ ကေကြီး၏ မျက်နှာကို စူးစိုက်ကာကြည့်၍ စကားစလိုက်သည် ။